

מניעת הטרדות מיניות - אחריות אישית של כל גבר

חן נרדי אוגוסט 2006

לא פורסם

כתבי האישום בפרשות הטרדה המינית של הנשיא קצב ושל חיים רמון הינם קצהו של קרחון האלימות המינית כלפי נשים. מרביתו של הקרחון השקועה במים היא תפישת האישה כאובייקט מיני שנועד לענג את הגבר ומשום כך מכירה בזכותם של גברים לנסות ולחדור לתחומה הפרטי של אישה גם כנגד רצונה כחלק ממשחקי החיזור הלגיטימיים.

כיצד לומדים גברים ולעיתים גם נשים להיות חסרי אמפטיה כלפי נשים המתלוננות על הטרדה מינית?

מרבית הגברים צופים בסרטי פורנו כבר מגיל 11 ולומדים להתייחס לנשים כאל חפצים מיניים. הם לומדים ש"נשים רוצות את זה בכוח", הם לומדים שנשים אוהבות שיקראו להן בשמות משפילים ("כוסיות", "כלבות"). בחברה המטפחת הדרכה למיניות פורנוגרפית אין להתפלא על כך שאחד משופטיה קובע כי נערה שנאנסה במשך שנים על ידי אביה נהנתה מכך, ושופט אחר קובע כי המילה "כוסית" הינה מחמאה לאישה, וגבר המצמיד אליו בכוח אישה ומחדיר את לשונו לפיה בניגוד לרצונה שואל ך יכולה נשיקה של 3 שניות להפוך לעבירה פלילית".

מה יכול לעשות גבר הרוצה להיאבק באלימות המינית כלפי נשים? קודם כל להתבונן במראה.

ככל שגדלה מודעותי לאלימות המינית של גברים כלפי נשים, גיליתי לבושותי שאני עצמי מעורב באלימות הזו אם במעשה ואם במחדל: החל בכך שצחקתי מבדיחות מיניות, שלא הגבתי לחיזורים גסים של חבריי כלפי נשים, שצפיתי

בסרטי פורנו, שהשתמשתי בלשון מינית אלימה (למשל השימוש בשורש ז.י.ן).
על כל הטיותיו) ועוד ועוד.

גברים ונשים המודעים לתרומתם האישית לתרבות ההטרדה המינית יכולים
בראש ובראשונה לשנות את התנהגותם, לפתח את מודעותם של אחרים
לתופעת האלימות כלפי נשים וכמובן להגיב להטרדות מיניות כאשר הן
מתרחשות לנגד עיניהם.